

BATALJONSKRANT II-10 R.I.

KERSTMIS.

Dit is voor de meesten van ons de eerste Kerstmis in de tropen, duizende mijlen ver van ons Holland, van vader en moeder, van verloofde, vrouw en kind. En Kerstmis is toch juist bij uitstek het feest van de intieme huiselijkheid. Dan probeerden we altijd allemaal zoveel mogelijk thuis te zijn.

Wat kon het dan toch oer-gezellig zijn in de familiekring! En nu moeten we dat allemaal missen. Moeilijke dagen voor ons en niet minder voor de onzen daarginds, in Holland! Dagen, dat ons hart volstroomt van een groot verlangen naar al, wat ons nu ontbreekt.

Kan het nu eigenlijk wel feest, echt feest voor ons zijn?

Ja, tóch wel.

Want Kerstmis is méér dan alleen het feest van de huiselijkheid. Kerstmis is vóór alles juist het feest van de blijde boodschap voor mensen, die iets missen. Voor een wereld die eenzaam is. Voor een wereld, waaraan méér mankeert dan alleen het gemis van elkaar. Een wereld, die Gód mist. Ja, dat is toch onze diepste nood, onze eigenlijke armoede en leegte.

En nu komt Kerstmis met de boodschap: God laat ons niet alleen. Maar Hij komt zelf tot ons, om onze armoede en ellende te delen en weg te nemen. „Hij is om onzentwil arm geworden, daar Hij rijk was, opdat wij door zijn armoede zouden rijk worden.”.

En als God die diepste nood wegneemt, dan zal Hij ook zeker alle andere levensnood lenigen.

Als Hij in het kribbekind zichzelf aan ons geeft, dan zal Hij zeker ook ons de rest daarbij schenken. Ja, Kerstmis is de belofte: God zal alle tranen van ons ogen wissen.

Als we dat geloven, dan kan het toch feest voor ons zijn, hier, vèr van huis, ver van de onzen, tot in de voorste stellingen van het front.

En neerknielend met de herders en wijzen voor het kind in de kribbe, zal ons hart vol worden van een stille blijdschap.

Ds. KUYPERS.

Maria.

'n Engel het dit self gebring,
die vreugde-boodskap en jij het
'n lofsang tot Gods eer gesing,
Maria, nooi uit Nasaret!

Maar toe Josef van jou wou skei
en bure-agterdog jou pla,
en jij kon dink, eenmaal sou hij
die hele wêreldskande dra?

Toen jij soms met 'n glimlag langs
jou liggaam strijk... die stilte instaar...
wis jij met hoeveel liefde en ang
sou hij sij hellevaart aanvaar?

Die nag daar in die stal, geen een
om in jou nood bij jou te staan,
heb jij geweet dat hij alleen
Getsemane sou binnegaan?

Toe vorste uit de Ooste kom
om nederig hulde te betoon,
wis jij hoe die soldate hom
as koning van die volk sou kroon?

En tóe hij in jou arms lê,
sij mondjie teen jou volle bors,
het jij geweet dat hij sou sê,
toe dit te laat was: Ek het dors!

Toe dit verbij was, en jij met
sij vriend Johannes huis-toe gaan
Maria, vrou van smarte, het
jij toe die boodskap goed verstaan?

ELISABETH EYBERS.

MEDEDELING.

Gelukkig! Ik heb hulp gekregen. Het werk van de Redactie van de Kei zal niet langer alleen op mijn schouders rusten.

Vijf uitgelezen mannen zullen voortaan met mij deze last torsen. Het zijn de heeren L. K. A. Muysken, H. Hoymann, H. W. Ras, D. Kappert en P. van Eck.

DS. KUYPERS.

PROFICIAT.

Hoera, we hebben nu ook een overste. De Redactie van „De Kei” wenst namens het hele Bataljon haar commandant van harte geluk met zijn bevordering tot Luitenant-Kolonel. Ook mevrouw OOMS met haar bevordering van Majoorse tot Moeder-overste van vrouwelijk II - 10 R. I.

WELKOM.

MAJOR VAN BRAGT, wij heten U hartelijk welkom in ons Bataljon en wensen U een prettige diensttijd bij II - 10 R. I.

DE MARTELTOCHT VAN EEN PENNELIKKER.

Per slot van rekening ben ik ook nog infanterist geweest, dus waarom kan een administrateur (zo vermeldt de organieke indeling mijn functie) nu ook niet eens een echte patrouille meelopen? Aldus mijzelf met het ongewone verzoenende zou ik met het peleton op stap gaan, zij het dan niet als schutter, maar met een apparaat voor en achter en bovenop me gebonden, dat men radio noemt.

Om 5 uur uit je nest. Nou ja, dat gaat nog nietwaar? 't Was wel midden in de nacht, maar de spanning had me toch al half wakker gehouden. Sta ik net in het donker te worstelen om in m'n gevlekte camouflage overall te klimmen (ik had dat ding nog nooit aangehad), komt de wagen al voorrijden om ons naar het uitgangspunt te brengen. Wat een heisa ineens. Niet eens tijd om behoorlijk te ontbijten. 'k Kon nog net in het voorbijhollen een kroes thee van de tafel graaien en die naar binnen slobberen. Van de Inl. Dienst een bullebak van een Japanse revolver in holster geleend, waarvan de riem veel te lang was, zodat ie tussen m'n dijen bungelde. Goeie genade, ik was al bekaf, toen ik op de wagen zat met m'n hebben en houwen. Afijn, op de hoofdpост even afgestemd met m'n maat, die maar halverwege mee naar voren zou gaan, omdat ie bij de stukken mortieren bleef en ik als spreekbuis van de waarnemer fungeerde. Net toen ik dacht, nu toch een behoorlijke boterham te zullen verslinden, was het alweer verzamelen en met een diepe zucht toog ik op pad.

Na een half uurtje sjouwen door het dauwige gras, glibberen over gladde landpaadjes, strompelen over kluitige akkers en blubberen over een modderdam door een kali-tje, werden zowaar een paar schoten op ons gelost en bij het horen van dat pjoep-pjoep, liet de hele troep zich zakken langs het wegbermpje, welk voorbeeld ik met een blijde glimlach volgde. Meteen begon m'n maat in m'n oren te brullen: Hallo Lida, hier Willy enz., om maar effe te vertellen dat de stukken opgesteld stonden. 'k Kon 'm nog net meedelen, dat ie dan een brave jongen was, toen mijn waarnemer naar voren moest, wat in gebukte houding ging en ik er maar weer achteraan moest zeulen, op 2 voeten en 1 hand, omdat de andere die lange antennespriet moest verhinderen in duel te treden met de wilde struiken, hetgeen me alvast een natte rug bezorgde. Na een paar solo's van onze bren, konden we rustig verder kuieren, tot we op een gegeven ogenblik een paar verdachte luitjes zagen krielen in het voorterrein op 400 meter, die met iets nog verdachters schenen bezig te zijn, zodat we daar even strooiavond gingen houden.

Leuk is dat, je ziet mekaar niet eens, ik bestel maar even zoveel granaten van dat soort, afstand dat, kompasstand dat en dan maar wachten tot m'n maat in m'n oren tettert, dat „ze” onderweg zijn. Onwillekeurig keek ik even naar boven waar „ze” nu ergens moesten uithangen, tot de eerste daverende klap, gevolgd door een pracht rook- en stofwiel ons bewees, dat de boel daar achter wel klopte. Weer derder, maar nu achte de baas het zeker welletjes en met een boog op huis aan. Dat klonk als zoengeklap in m'n oren, maar na een uur waren we nog steeds op huis aan. De zon stond nu gezellig hoog en nu kon ik fijn de straaltjes zweet langs m'n body voelen lopen. 'k Had een pracht koppijn van dat pokkeding op m'n hoofd, m'n benen gaven me een zachte wenk, dat het nou mooi geweest was en m'n maag schreeuwde, nee, gilde om een boterham met jam. Weemoedige gedachten vlogen naar de bureaustoel, toen ik over een serie van 12 sloten met puree-achtige oevers aan het steigen was, waarbij ik nog vuil-dreigende blikken van karbouwen te verwerken kreeg.

M'n maat kwam nog even voor het laatst in m'n oren gieren, dat ie nou naar huis ging met de stukken mee op de bren-carrier. Of ik nog wat had en waarom ik zo hijgde? Zoveel onnozelheid was te veel voor m'n moede hoofd en slikkend fluisterde ik dat het oke was en terwijl ik over de gloeiende Kedameanweg (wat een woord!) naar huis sukkelde, was ik een kerel, een held, die de hele baan had uitgelopen, alleen ze zagen het me niet aan, dat was zo ondankbaar.

Mijmerend ervoer ik, dat er ware prestaties worden geleverd daar aan het front en een ieder, al heeft hij nog zo'n belangrijke functie aan het thuisfront op de Goebeng, kan dit niet zonder meer beseffen.

Met door de zoute zweetdruppels verduisterde ogen, sleepte ik me tenslotte naar binnen, zakte in een stoel, kon nog net uitbrengen: Wat een beweging! en liet het wit van m'n ogen zien. Toen werd het nacht.....

J. S.

FLINK SOLDAAT GEVRAAGD.

Stramme leden, kromme ruggen,
Bouwen jongens huizen, bruggen,
Foeteren op de grote Heren
Die daat in hun beste kleren
Op een potlood zitten kauwen
En te schrijven aan hun vrouwen.

De Majoor, de baas van allen
Is het ook niet meegefallen
Telefoontjes keer op keer,
In de Jeep steeds op en neer,
Hij moet ploeteren en sjouwen
Om de boel bij elkaar te houwen,
Daarom raad ik U aan,
Een flink soldaat aan de haak te slaan
En hem heel beleefd te vragen
Om voor U Uw balk te dragen.

Sold. L. L. V. D. MEULEN,
3-II-10 R.I.

Enschede'sche mannen van II-10 R.I.
Hoe ver ook van ons vandaan,
Wij laten met Kerstmis, Oud- en Nieuw,
Onze liefste groeten tot U gaan.
Met de innige wens, dat komend jaar
Ons allen weer brengt toch tot elkaar.
Alles sal reg kom! dat blijven wij denken
Dat ook U allen dit sterkte mag schenken.

De Enschede'sche vrouwen.

SCHOTEN IN HET VOORTERRAIN.

Loomt licht het land onder de gloeiend hete stralen van de tropenzone. Onbarmhartig branden deze zonnestralen ook op die eenzame militaire post, daar ergens buiten Soerabaia.

Een flauw briesje doet de blaren der bomen zachtjes ritselen.

Een zware rust ligt over de velden, die nu verlaten zijn, nadat de inlanders hun werk hebben gestaakt.

De jongens liggen op hun tempatje, vermoeid door het wachten.

Niets is er dat de stilte stoort, dan hun luid-snurkende ademhaling.

Plotseling verscheuren drie, vier snelle schoten uit de richting van het niemandsland de stilte.

Meteen komt er beweging in het kamp. Alles in is rep en roer. Allen weten wat dat schieten te betekenen heeft. „Vrijwilliger voor!“, klinkt het commando. Vijf man melden zich. In een ommezien zijn ze klaar en weldra onderweg, nagestaard door de achterblijvers. Spanning is op hun gezichten te lezen. Wat zal 't zijn?

De s.m.i., commandant van het groepje, beveelt, nu ze de kromming in de weg genaderd zijn, in colonne te gaan. Daar zijn ze al in de weg buiging. Voorzichtig sluipen ze verder, voetje voor voetje, het wapen in de aanslag. En daar, opeens, staan ze van verbouwereerdheid stil. Een brencarrier van hun eigen onderdeel in de sloot! Het oorverdovend geknal van de motor is dus de oorzaak van het alarm.

Sakkerju, schreeuwt de s.m.i., daar zijn we nu uitgestuurd, omdat er geschoten werd. Dus jullie carrier maakte dat geknal!

De bemanning van de „baby“, die eerst vol verbazing dat groepje soldaten om de hoek zag sluipen, barst nu in een schaterend gelach uit.

Op de terugweg was de patrouille merkwaardig stil!

D. K. J.

WIE WEET HET?

(niet inzenden; antwoorden in volgend nummer)

1. 26 Juli 1581 is een belangrijke datum in onze nationale historie. Wat gebeurde er?
2. Wat betekent: intimidatie?
3. Wie was Marco Polo?
4. De „Pour le Merite“ is een hoge onderscheiding. Door wien werd hij ingesteld?

5. Wat is de zuivere vertaling voor : Collaboratie ?
6. Wie is de Amerikaanse Minister van Buitenlandse Zaken?
7. Wat zijn isobaren?
8. Wie schreef het boek „De kleine Parade”?
9. Wat is een „Gnoe”?
10. Wie was Freiherr von Richthofen?

OPLOSSING PUZZLE UIT KEI NO. 13.

Deze puzzle zullen we door beredenering trachten op te lossen. De kwadraten van 2 cijfers zijn : 16, 25, 36, 49, 64 en 81.

Een kwadraat eindigt altijd op één der cijfers 0, 1, 4, 5, 6 en 9.

Een kwadraat van 2 cijfers kan echter niet op 0 eindigen, zodat van de kwadraten van 3 cijfers 100, 121, 144, 169, 196, 225, 256, 289, 324, 361, 400, 441, 484, 529, 576, 625, 676, 729, 784, 841, 900 en 961 slechts voor de onderste gevraagde kwadraten, die getallen mogelijk zijn, die uitsluitend de cijfers 1, 4, 5, 6 en 9 bevatten. Dus daarvoor zouden slechts 144, 169, 196, 441 en 961 in aanmerking komen.

Boven de 1 moet een 8 staan en een 8 als laatste cijfer van een kwadraat komt nooit voor, zodat 441 en 961 vervallen. Als onderste getallen blijven dus slechts over : 144, 169 en 196, terwijl dus als bovenste cijfer uitsluitend 841 overblijft om dezelfde reden.

De 3 mogelijkheden zijn dan dus :

841	841	841
144	169	196

Blijkbaar voldoet uitsluitend de laatste combinatie, zodat dit dus de oplossing is.

PRIJSWINNAARS : Mijn complimenten aan den 1^e Luit. J. W. Ras voor zijn fraaie oplossing. Eveneens een pakje cigarettten verdienen : de 1^e Luit. R. v. Rietschoten, Sergt. B. G. Schraa, Sergt. W. Loo en de soldaten T. H. Bouman, N. C. v. Mourik en R. v. Schaik.

De volgende keer wat bijzonders!!

Luitenant-Kolonel C. M. B. OOMS.

OOK EEN METHODE?

Een grootmajoor liep in de kazerne langs de keuken, waar op dat moment juist een kok bezig was met het schoonmaken van pannen. Natuurlijk vloog de kok in de houding, en zoals het een goede kok betaamt : „Morgen Kapitein”. De Majoor die natuurlijk direct de fout bemerkte maakte rechtsom, en onderhield de kok

over zijn rangenkennis. Zijn laatste woorden waren : „En denk er nu in het vervolg aan, ik heb een balk en een ster en dat wil dus zeggen, dat ik aangesproken dien te worden met Majoor.”

Een volgende keer, de Majoor komt weer langs de keuken, en de kok staat er toevallig weer „Morgen Kapitein”! Nu wordt het de majoor een beetje te erg, en gaat naar de korp. kok, om deze man eens even te vertellen, dat het hoognodig is, dat hij zijn mannen eens wat theorie geeft in de rangen en graden. Dit gebeurt, en waarachtig, het helpt. Als de majoor 's morgens weer langs de keuken komt, vliegt de kok weer, en prachtig klinkt het : „Morgen Majoor”! Het gaat prachtig, en de majoor is dik tevreden over zijn keuken personeel. Toch wil hij nog even de proef op de som nemen, en vraagt aan de kok : „Maar vertel eens, waar herken je mij nu aan?”

„Oh”, zegt de kok, „dat is doodgemakkelijk, de korporaal kok heeft gezegd, als je die kapitein tegenkomt, je weet wel, die met dat stokje onder zijn arm, dan zeg je maar majoor, en het is altijd goed!

Y. 2e Compagnie.

De S.M.I. A. Witvers wenst alle Officiëren, Onderofficiëren, Korporaals en manschappen van II - 10 R.I. een plezierige Kerstmis en een gelukkig Nieuwjaar.

En wij wensen den S.M.I. Witvers het allerbeste toe en een herstel in 1947.

Ziekenverpleger Sold. 1ste klas

W. G. van BRINHOM

Stb. No. 110329001. Staf - Comp.
2 - 10 R.I. X Brigade (Java).

Wenscht zijn lieve vrouw, dochter
en Moeder een gelukkig 1947, ho-
pende op een spoedig wederziens.

Veel liefs Willem

De Soldaat A. KEMP

felicitteert langs deze weg
zijn Moeder met haar ver-
jaardag op 25 December '46.

**De Ouders van Korp. FREEK
EVERS,** wensen ds. Wiersma en
hun lieve zoon een gezegend Kerst-
mis en een gelukkig Nieuwjaar.

Serg. COLLÉ

Wenst hiermee zijn Vader
van harte geluk met zijn
verjaardag.

Soldaat J. G. LIMBURG

wenst langs deze weg zijn Vader
van harte geluk met zijn verjaar-
dag. Met vele hartelijke groeten
voor hem en allen thuis.

Verloofd

FRIEDA F. ERHART

en

Apl. Sergt. van de HOEF

26 Dec. 1946

Prinsstraat 17 Egelantierstraat 97
Soerabaja Hilversum

De Sold. 1e Klas J. P. DOOVE

condoleert langs deze weg zijn
Zwager Wijnand, ouders, broers
en zusters met het verlies van zijn
lieve vrouw, dochter en zuster.

Agatha C. v/d Linden - Doove.